

นิทานเรื่อง กระจ่ายตื่นตูม

กาลครั้งหนึ่ง กระจ่ายตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นตาล ขณะที่นอนหลับอยู่นั้น เกิดพายุใหญ่ ทำให้ลูกตาลหล่นลงที่พื้นดินเกือบถูกกระจ่าย กระจ่ายตกใจตื่นขึ้น คิดว่าฟ้าถล่ม ไม่ทันได้ไตร่ตรอง ลุกขึ้นได้ก็วิ่งไปอย่างสุดกำลัง เพราะกลัวความตายสัตว์อื่น ๆ เห็นกระจ่ายวิ่งมาจนเต็มกำลังดังนั้น จึงถามกระจ่ายว่า “นี่ท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระจ่ายวิ่งพลางบอกพลางว่า “ฟ้าถล่ม” สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระจ่ายบอก ไม่ทันคิดสำคัญว่าฟ้าถล่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระจ่ายไป หกหล่ม ขาหัก แข็งหัก โคนต้นไม้ ตกเหวตายบ้างก็มีส่วนที่ยังเหลือก็พากันวิ่งหนีต่อไปอีกจนกระทั่ง มาพบพญาราชสีห์ตัวหนึ่ง เป็นสัตว์ที่มีปัญญาเห็นสัตว์ทั้งหลายพากันวิ่งมาไม่หยุดไม่หย่อน จึงร้องถามว่า...“พวกท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระจ่ายจึงเล่าเรื่องให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีจึงถามต่อไปว่า “ฟ้าถล่มที่ตรงไหนจงพาเราไปดูสักที” พอไปถึงใต้ต้นตาลที่กระจ่ายนอน พญาราชสีห์พิเคราะห์ดู เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้น ก็เข้าใจว่าที่แท้เป็นลูกมะตูมตกลงบนใบตาลแห้ง...จึงเกิดเสียงดังจนเจ้ากระจ่ายคิดว่าแผ่นดินถล่ม สัตว์ทั้งหลายเกือบต้องเสียชีวิตเพราะเชื่อตามเสียงผู้อื่นโดยไม่คิดไตร่ตรองให้ดีเสียก่อน เมื่อรู้สาเหตุแล้ว...จึงประกาศให้สัตว์ทั้งหลายทราบตามความเป็นจริง...ด้วยความสุขุมรอบคอบรู้จักใช้สติปัญญาไตร่ตรอง...พญาราชสีห์จึงสามารถรักษาชีวิตสัตว์ทั้งหลายไว้ได้ และนำความสงบสุขมาสู่ป่าใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

